

DE ZWARTE BOOM....,

DOOR

HÉLÈNE SWARTH.

De zwarte boom, alleen in 't grijze land,
Heeft ál zijn blaad'ren, één voor één, geschreid.
En de éénen sterven, aan zijn voet gespreid,
En de andren zwerven over 't bleeke zand.

De grijze lucht, tot regenval bereid,
Hangt, zwaar gordijn, dat velden overspant
En hemelblauw en zonnezegen bant —
Zal 't herfst dan blijven tot in eeuwigheid?

Nu elke boom van lenteweelde zwelt
En knoppen droomen nieuwen levensdroom,
Begrijp ik niet waarom mij droefheid kwelt

Om d'éénen boom, neen, 't beeld maar van een boom,
Die leed alleen in 't grijze herrefstveld,
Zoo stil, zoo edel, zoo gelaten vroom.
